

ଭର୍ଷାକୁଲାର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା: ରେଭେନ୍ସା ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଓ କଳିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ

ସଂଘମିତ୍ରା ବେହେରା

ଅଭିପ୍ରାୟ ବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ::

ଏହି ନିବନ୍ଧକୁ ନେଇ ପୂର୍ବରୁ ଆଖ୍ୟାତ୍ମକ ବା ଜାଣତରେ କୌଣସି ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇନାହିଁ। ଭାଷା ପ୍ରଥମେ ଲୋକର ଭାଷା, କ୍ରମଶଃ ସର୍ଜନଶୀଳତାର ଭାଷା ପୁନଶ୍ଚ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଓ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକର ଭାଷା। ତେଣୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ସ୍ଥିତି ମୁଖ୍ୟନିଃସୂତ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ଭାଷା କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଏଠାରେ ସନ୍ଧାନ କରାଯାଇଛି। ଏହାର ସମୟକୁ ଜାତୀୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୯୧୯-୨୦ ସମୟଖଣ୍ଡରୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିରୂପଣ କରାଯାଇଛି।

ସଂକ୍ଷିପ୍ତସାର :

ଓଡ଼ିଶାର ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାରେ ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ କେବେ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ମିଳିଥିଲା। ପୁନଶ୍ଚ ଔପନିବେଶବାଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭର୍ଷାକୁଲାର ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ କିଭଳି ଓଡ଼ିଶାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟକୁ ରକ୍ଷା ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛି ତାହା ଭବିଷ୍ୟତ ଜିଜ୍ଞାସାଧାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇବା, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ, ସମ୍ମାନ, ଲକ୍ଷ୍ୟାଧୀନ ବିଷୟରେ ରଖିବା, ଏହାକୁ ନେଇ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାରେ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ହେଉଛି ଏହି ନିବନ୍ଧର ଉପସ୍ଥାପିତ ବିଷୟସାର।

ପ୍ରମୁଖ ଶବ୍ଦାବଳୀ :

ଭର୍ଷାକୁଲାର, ହାର୍ଡ଼ୱେର ଶିକ୍ଷା, ଉଡ଼୍ ତେସ୍ତାଚ, ଶିକ୍ଷାନୀତି, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା, ଇଂରାଜୀ ଶିକ୍ଷା।

ପ୍ରାସ୍ତ ଉତ୍ତର:

ନିବନ୍ଧଟି ପାଇଁ ନଟବର ସାମନ୍ତରାୟଙ୍କ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଇତିହାସ (୧୮୦୩-୧୯୨୦), ରେଭେନ୍ସାଭିଆନର ୧୯୨୯, ୧୯୩୪, ୧୯୩୫, ୧୯୪୧, ୧୯୪୨, ୧୯୪୩ ପତ୍ରିକା, Typical Selections from Oriya literature (B.C. Mazumdar)ଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ସହାୟ ହୋଇଥିଲା। ଏହା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ଇତିହାସ ପରିକଳ୍ପନାର ଅନ୍ୟତମ ସହାୟକ ସୂତ୍ର। ଏଥିରେ ପତ୍ରପତ୍ରିକାଗୁଡ଼ିକ ମୂଳଉତ୍ସ। ଗୌଣ ଉତ୍ସ ହେଉଛି ଫକୀରମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ ଜୀବନଚରିତ, କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କ ‘ଅଭିନନ୍ଦନ ଗ୍ରନ୍ଥ’, ଗୋଲୋକ ବିହାରୀ ଧଳଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଆଧାର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି।

ଅନୁସୃଜନ ପଦ୍ଧତି: ବର୍ଣ୍ଣନାତ୍ମକ, ଐତିହାସିକ, ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ପଦ୍ଧତି ସହ ନଥିପତ୍ର ରେକର୍ଡ, ସାକ୍ଷାତକାର ପଦ୍ଧତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି।

ଯୋଗାଯୋଗ :

ସଂଘମିତ୍ରା ବେହେରା, ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ,
ରେଭେନ୍ସା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, କଟକ

Email- sanghamitraoriya@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-4988-9406>

This is an open access journal, and articles are distributed under the terms of the Creative Commons Attribution Non Commercial Share Alike 4.0 License, which allows others to remix, tweak, and build upon the work non commercially, as long as appropriate credit is given and the new creations are licensed under the identical terms.

For reprints contact: pracheepatika@rediffmail.com

ପ୍ରାପ୍ତି ସମୀକ୍ଷିତ ଗ୍ରହୀତ ପ୍ରକାଶିତ
୩.୧୧.୨୦୨୪ ୧୦.୦୧.୨୦୨୫ ୨୫.୦୨.୨୦୨୫ ୧.୦୩.୨୦୨୫

ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧକୁ କିପରି ଉଦ୍ଧୃତ କରିବେ : ବେହେରା, ସଂଘମିତ୍ରା; ୨୦୨୫। ଭର୍ଷାକୁଲାର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା: ରେଭେନ୍ସା ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଓ କଳିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ। ବାସ୍ତବତାର ପରିପ୍ରକାଶ ପ୍ରାଚୀ। ଭାଗ : ୧୦, ସଂଖ୍ୟା : ୦; ପୃଷ୍ଠା : ୯-୧୩।

ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧକୁ ଅନୁଲାଇନରେ ପଢ଼ିବାପାଇଁ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତୁ

Quick Response Code:

Available online at :

<https://pracheenews.com/>

DOI:

<https://doi.org/10.5281/zenodo.15253199>

Article No - BPP00272

ଆଲୋଚନା :

ଆଜିର ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଶିକ୍ଷାଭିତ୍ତିକ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଭାର୍ଷକୁଲାର ଭାଷାର ଆଦ୍ୟ ପ୍ରୟାସ । ଏହାର ଅର୍ଥ ‘ଅଞ୍ଚଳର ଭାଷା’କୁ ବୁଝାଇଥାଏ । ଏହାର ଇଂରାଜୀ ରୂପ (ଭାର୍ଷକୁଲାର) ଯାହା ହେଉ; କିନ୍ତୁ ମୂଳ ଆଞ୍ଚଳିକ ଶବ୍ଦରୁ ଏହି ‘ବର୍ଷ’ ଶବ୍ଦଟିକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା କଥା ଅସ୍ପୀକାର କରାଯାଇପାରେନା । ମେକଲ ଓ ତାଙ୍କ ପରେ ହାର୍ଡିଞ୍ଜଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ନିୟମାବଳୀରେ ଭାର୍ଷକୁଲାରକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଫକୀରମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ ‘ଆତ୍ମଚରିତ’ ରଚନାରେ ଭାର୍ଷକୁଲାର ବିଷୟରେ କୁହାଯିବା ସହିତ ବାଲେଶ୍ୱରର ବାରବାଟୀ ବଙ୍ଗୋକ୍ଳ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଓଡ଼ିଆ ପାଠ ସଂପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ସେତେବେଳେ ‘ବର୍ଷବୋଧକ’, ‘ଲୀଳାବତୀ ସୂତ୍ର’, ‘ନୀତିକଥା’ ଓ ‘ହିତୋପଦେଶ’ ଇତ୍ୟାଦି କେତୋଟି ବିଷୟକୁ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ରୂପେ ପଢ଼ାଯାଉଥିଲା । ଭାର୍ଷକୁଲାର ପାଠ ପାଇଁ ଇଂରେଜୀ ଶିକ୍ଷାରୀତିରେ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା । ନିଯୁକ୍ତି ପାଉଥିଲେ ସଂସ୍କୃତ ଓ ବଙ୍ଗାଳୀ ଶିକ୍ଷକ । ଏହିଭଳି ଶୋଚନୀୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାର୍ଷକୁଲାରର ସ୍ଥିତି । କେଉଁ ବହି, କେଉଁ ଭାଗ, କେଉଁ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼ାଯିବ ତାହା ସରକାରୀ ସୂତ୍ରରୁ ନିରୂପିତ ହେଉଥିଲା । କେବଳ ଜଗତସିଂହପୁର, ଝଙ୍କଡ଼ ପାଠରୁ ମାଟିବଂଶ ଅବଧାନ ଭାବେ ପରିଚିତ କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ଗାଁ ଚାଟଶାଳୀରେ ପଢ଼ାଉଥିଲେ । (ଫକୀରମୋହନ ସେନାପତି, ଆତ୍ମଚରିତ) ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ପ୍ରସାର କରିବା ପାଇଁ ସରକାରୀ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନର ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା । ଗୁରୁକୁଳ ଶିକ୍ଷା କ୍ରମଶଃ ଗାଁ ଅବଧାନୀ ପାଠ ଓ ସରକାରୀ ଭାର୍ଷକୁଲାରମୁଖୀ ହେଲା । ୨୯ ଜୁନ ୧୯୧୮ ମସିହାରେ ଭାର୍ଷକୁଲାର ସଂପର୍କରେ କୁହାଯାଇଛି – “The time has long passed away when elaborate arguments were needed to make even Indian scholars realize the vital importance of a critical and scientific, historical and comparative study of the great Indian vernaculars. During the last twelve years, fortunately, the opinion has steadily gained ground that the intellectual activity of a corporation of scholars in this country may be most profitably directed towards a systematic investigation of the language and literature of our chief vernaculars.” (Outline of a scheme for the advanced study of the Indian vernaculars by Asutosh Mookerjee) ୧୯୨୯ ଅକ୍ଟୋବର ‘ରେଭେନ୍ସାଭିଆନ ପତ୍ରିକା’ରୁ ଜଣାଯାଏ ଓଡ଼ିଶାରେ ଭାର୍ଷକୁଲାରର ସ୍ଥିତି । ସେତେବେଳେ ରେଭେନ୍ସା

ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଟି.ସି. ଅର୍ଗିଲ (T.C. Orgill) ଥିଲେ । ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷ ଭଳି ରେଭେନ୍ସାରେ ଶିକ୍ଷାନୀତିରେ ଉଡ଼ୁ ତେସ୍ତାଚ ନୀତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ପୂର୍ବ ଶିକ୍ଷାନୀତି ୧୮୧୧-୫୩ ହାର୍ଡିଞ୍ଜ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷା ଭାଷା ନୀତିର ପ୍ରତିପକ୍ଷରେ ଛିଡ଼ା ହେଲା । ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଉଡ଼ୁ ତେସ୍ତାଚ ନୀତିରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା । (ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଇତିହାସ ୧୮୦୩-୧୯୨୦, ନଟବର ସାମନ୍ତରାୟ, ପୃଷ୍ଠା ୬୭, ବାଣୀଭବନ, ସାମନ୍ତରାୟ, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨ୟ ସଂସ୍କରଣ, ଅକ୍ଟୋବର, ୧୯୮୩) ୧୮୫୪ ଜୁଲାଇ ୧୯ତାରିଖ ଠାରୁ ଏହି ଶିକ୍ଷାଦାନ ନୀତି ପୂର୍ବ ଶିକ୍ଷାନୀତିର ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ଯେପରି ଦୂର କଲା ସେପରି ଜନସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କଲା । ଏହି ତେସ୍ତାଚରେ ଦେଖାଯାଏ “ଯେଉଁଠାରେ ଇଂରାଜୀ ଶିକ୍ଷାପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦାବି କରାଯିବ ସେଠାରେ ଇଂରାଜୀ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଉଚିତ । ଏ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନୀୟ ଭାଷା ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ସମୁଚିତ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଦରକାର । ଇଂରାଜୀ ସହିତ ସେ ସ୍ଥାନର ଭାଷା ମାଧ୍ୟମରେ ଶିକ୍ଷାଦେବା ବିଧେୟ ।” (ଡ଼େବିସ, ପୃଷ୍ଠା ୬୮) ଏଥିରେ ଶିକ୍ଷାର ଲକ୍ଷ୍ୟ, ପାଠ୍ୟାଦ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାରଣ, ଶିକ୍ଷାର ମାଧ୍ୟମ ଭାବେ ଉଭୟ ଇଂରାଜୀ ଓ ଦେଶୀ ଭାଷାକୁ ସମାନ ଆସନ ଦେବାକୁ ବେଶ୍ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶିକ୍ଷାବିଭାଗ ଗଠନ, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସୃଷ୍ଟି, ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ସହଯୋଗ ଗ୍ରାଣ୍ଟ-ଇନ୍-ଏଡ୍, ଶିକ୍ଷକ ତାଲିମକୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଉତ୍ସରୁ ଭାର୍ଷକୁଲାରର ଉନ୍ନେୟ ।

ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ସାଠିଏ ଦଶକରୁ ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ତୃତୀୟ ଦଶକରେ ଏହି ଭାର୍ଷକୁଲାରର ସ୍ଥିତି ପରଖିବା ଉଚିତ । ୧୯୨୯ ଡିସେମ୍ବର ‘ରେଭେନ୍ସାଭିଆନ’ ପତ୍ରିକାର ନୋଟ୍‌ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି – “We are glad to note that the Government of Bihar & Orissa in the Ministry of Education have decided to establish in Academy under the designation of ‘The Bihar and Orissa Academy’ whose aims and objects will be “to preserve, foster and develop the language and literature of Hindi, Urdu and Oriya”. It is indeed a very important decision. ଏହି ବର୍ଷ ୧୪ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ତାରିଖରେ ବାବୁ ବିରାଜମୋହନ ସେନାପତି, L.Ag. ଉଦ୍ଭିଦ ବିଜ୍ଞାନ (ବୋଟାନି)ର ଅଧ୍ୟାପକ ‘ଖାଦ୍ୟରେ ଜୀବସାରର ଅବସ୍ଥିତି’ (The presence of vitamins in our food) ସଂପର୍କରେ ଓଡ଼ିଆରେ ଅଭିଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ସଭାଟି ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭବନ ପରିସରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଡକ୍ଟର ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ପରିଜା ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରିଥିଲେ । ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ଓଡ଼ିଆ ମନ୍ତବ୍ୟରେ

ଅନେକ ଦର୍ଶକ ଆପ୍ୟାୟିତ ହୋଇଥିଲେ। ଏହି ବର୍ଷ ଛାତ୍ରମାନେ ସଫଳତାର ସହ ଗଣେଶ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରି ଦୁଇରାତି ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୭ ଓ ୮ ତାରିଖରେ ଓଡ଼ିଆ ‘କଳାପାହାଡ଼’ ନାଟକ ପରିବେଷଣ କରିଥିଲେ। ସେଥିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚତର ନାଟ୍ୟ ପରିବେଷଣ ପାଇଁ ପୁରସ୍କୃତ କରାଯାଇଥିଲା। ଏହି ସମୟରେ ‘ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ ଡିବେଟିଂ କ୍ଲବ’ ଗଠନ ହୋଇସାରିଥିଲା। ରେଭେନ୍ସାରେ ‘ଇଂରାଜୀ ଡିବେଟିଂ କ୍ଲବ’ ଭଳି ବଙ୍ଗାଳି ବିଭାଗ (Bengali Section), ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ (Oriya Section) ତର୍କରେ ୨ଟି ସିଟିଂ ବସୁଥିଲା। ଏହି ସମୟରେ ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ (Oriya Section)ରେ ତାହା ପାଠକଙ୍କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ସହ ପ୍ରସାରିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଥିଲା। ଏହାକୁ ପ୍ରଫେସର ରତ୍ନାକର ପତି ଓ ପ୍ରଫେସର ଘନଶ୍ୟାମ ଦାସ ପରିଚାଳନା କରୁଥିଲେ। ପ୍ରତିଟି ସଭାରେ ପ୍ରିମିୟାଲ ଅର୍ଗନ ଉପସ୍ଥିତ ରହୁଥିଲେ। ଏହିବର୍ଷ ଦୁଇଟି ସିଟିଂରେ ଓଡ଼ିଆ ତର୍କ ଦିବସ ଯଥାକ୍ରମେ ୨୦ ଜୁଲାଇ ୧୯୨୯ ଓ ୩୧ ଅଗଷ୍ଟ ୧୯୨୯ରେ ବସାଯାଇଥିଲା। ପ୍ରଥମ ସିଟିଂର ବିଷୟ ଥିଲା - ‘Animal food is not conductive to health and moral’ (ଆମିଷ ଖାଦ୍ୟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଗତ ଓ ବୌଦ୍ଧିକତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହାନିକାରକ)। ଏହି ତର୍କ ସପକ୍ଷରେ ବାବୁ ତମ୍ବୁଧର ପରିଡ଼ା ଓ ବିପକ୍ଷରେ ବାବୁ ଦାନବନ୍ଧୁ ବେହେରା କହିଥିଲେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ସିଟିଂରେ ବିଷୟ ଥିଲା - ‘A sense of humour does not help man in life (ବ୍ୟଙ୍ଗ ଚିନ୍ତାଧାରା ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେନାହିଁ)। ଏଥିରେ ବାବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ ସପକ୍ଷରେ ଓ ବାବୁ ଚନ୍ଦନେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର ବିପକ୍ଷରେ ମତ ରଖୁଥିଲେ। ଓଡ଼ିଆ ଡିବେଟିଂ କ୍ଲବର ସ୍ୱରୂପ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଥିଲେ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ମିଶ୍ର ଓ ବ୍ରଜବିହାରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ। ଏହି ସମୟରେ ‘ରେଭେନ୍ସାଭିଆନ’ ପତ୍ରିକା ବର୍ଷକୁ ୩ଥର (ଏପ୍ରିଲ, ସେପ୍ଟେମ୍ବର ଓ ଡିସେମ୍ବର ମାସରେ) ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲା। ଏଥିରେ ଓଡ଼ିଆ, ଇଂରାଜୀ, ବଙ୍ଗଳା, ଉର୍ଦ୍ଦୁରେ ଗଳ୍ପ, ପ୍ରବନ୍ଧ ଓ କବିତାମାନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିଲା। ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ‘ରେଭେନ୍ସାଭିଆନ’ ପତ୍ରିକାରେ ଅଧ୍ୟାୟୀ ମାୟାଧର ମାନସିଂହଙ୍କର ‘ରେଙ୍ଗୁନ ଚିଠି’ ଓ ଶ୍ରୀ ମାଧବ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ‘ସୁନ୍ଦର’ ନାମକ ଓଡ଼ିଆ କବିତା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା। ୧୯୧୯ରୁ ୧୯୨୦ ମଧ୍ୟରେ କେତୋଟି ଓଡ଼ିଆ ତର୍କର ନାମ ଓ ସେଥିରେ ଭାଗ ନେଇଥିବା ସପକ୍ଷ ଓ ବିପକ୍ଷକାରୀଙ୍କ ନାମ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା।

୧୬/୮/୧୯୧୯ - The world is advancing towards universal peace (ବିଶ୍ୱରେ ସାମୁହିକ ଶାନ୍ତିର ବାତାବରଣ) ସପକ୍ଷରେ ଯଦୁମଣି ମହାପାତ୍ର (୩ୟ ବର୍ଷ) ଓ ବିପକ୍ଷରେ - ମାଧବାନନ୍ଦ ପାତ୍ର (୪ର୍ଥ ବର୍ଷ)

୬/୯/୧୯୧୯ - Dust thou art to dust returnest (ତୁମେ ମାଟିର ମଣିଷ ମାଟିକୁ ଫେରିବ) ସପକ୍ଷରେ - ହରିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ର ବହିଦାର (୩ୟ ବର୍ଷ) ଓ ବିପକ୍ଷରେ - ଦିବ୍ୟସିଂହ ପଟ୍ଟନାୟକ (୩ୟ ବର୍ଷ)

୮/୧୧/୧୯୧୯ - Cigarette smoking among school and college students should be punished by legislation (ଧୂମପାନ ହେତୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ଆଇନାନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡ ବ୍ୟବସ୍ଥା) ସପକ୍ଷରେ ଅନନ୍ତ ଚରଣ ଦାସ (୩ୟ ବର୍ଷ) ଓ ବିପକ୍ଷରେ - ଲାଲବିହାରୀ ଦାସ (୧ମ ବର୍ଷ)

୨୯/୧୧/୧୯୧୯ - Co-operative credit societies should be encouraged in India (ଭାରତରେ ସମବାୟ ରଣ ସମିତିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ଉଚିତ) ସପକ୍ଷରେ - ଆର୍ତ୍ତତ୍ରାଣ ପତି (୩ୟ ବର୍ଷ) ଓ ବିପକ୍ଷରେ - କେ.ସି.ସାମଲ(୩ୟ ବର୍ଷ)

୭/୨/୧୯୨୦=୧୭/୦୨/୧୯୨୦ - The indigenous Gurukul of ancient India had better educational success than modern colleges (ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ଗୁରୁକୁଳ ଶିକ୍ଷା ଆଧୁନିକ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅପେକ୍ଷା ସଫଳପ୍ରଦ) ସପକ୍ଷରେ ଗିରୀଶ ଚନ୍ଦ୍ର ହୋତା(୨ୟ ବର୍ଷ), ବିପକ୍ଷରେ ଲୋକନାଥ ମହାପାତ୍ର (୪ର୍ଥ ବର୍ଷ) Our education should be given a religious basis (ଆମର ଶିକ୍ଷା ଧର୍ମଭିତ୍ତିକ ହେବା ଉଚିତ) ସପକ୍ଷରେ ବାମଦେବ ମିଶ୍ର (୩ୟ ବର୍ଷ) ଓ ବିପକ୍ଷରେ ଦୁର୍ଗାଚରଣ ବାନାର୍ଜୀ (୩ୟ ବର୍ଷ)। (ଏହି ତର୍କଟିର ତାରିଖ ମିଳିପାରିନି)

୨୦/୧୨/୧୯୧୯ - Inter-marriage among the sub-castes should be encouraged in India (ଭାରତରେ ଉପଜାତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆନ୍ତଃ ବିବାହକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ କରିବା ଉଚିତ) ଏହାର ସପକ୍ଷରେ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି(୧ମ ବର୍ଷ) ଓ ବିପକ୍ଷରେ ଗୁରୁଚରଣ ଜେନା (୩ୟ ବର୍ଷ) ଅଭିମତ ରଖୁଥିଲେ। ଏହିପରି ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଆରମ୍ଭରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ପ୍ରଣୟନର ଏକ ନୂତନ ଧାରାର ପ୍ରବାହ ଦେଖାଦେଇଥିଲା। ହଜିଲା ପୃଷ୍ଠାରୁ ଏହାକୁ ଦେଖିବା ବେଳେ ନିଜକୁ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ ସହ ଉଡ଼ୁ ଡେସପାର୍ଟଙ୍କ ନୀତିକୁ ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ ମନେହୁଏ। ସେତେବେଳେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ପାଠକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାର କରିବା ପାଇଁ ଦର୍ଶନ ବିଭାଗର ପ୍ରଫେସର ରତ୍ନାକର ପତି, ସଂସ୍କୃତ ବିଭାଗର ରାୟବାହାଦୂର ଆର୍ଯ୍ୟବଲ୍ଲଭ ମହାନ୍ତି (ପୋଥିପୁରୁଷ), ଇଂରାଜୀ ବିଭାଗର ପ୍ରଫେସର ଗିରିଜା ଶଙ୍କର ରାୟ

ଓ ଉଚ୍ଚିତ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗର ପ୍ରଫେସର ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ପରିଜାଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ ପ୍ରଶଂସନୀୟ । ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁଳାର ହେବାପରେ ରେଭେନ୍ସା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିବା ପ୍ରଭାବ ଆଜି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ କେଉଁ କୋଣରୁ ଉପହସିତ କରିପାରିନାହିଁ । ସେଦିନର ପ୍ରଭାବ ଆଜିର ଭାଷାକୁ ରକ୍ଷିତ କରିପାରିଛି ନିଶ୍ଚିତ ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ ମଧ୍ୟ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଏହା ‘ସୋନପୁର ଚେୟାର’ ଭାବେ ପ୍ରଥମେ ଖୋଲା ଯାଇଥିଲା । ୧୯୧୯ ମସିହାରେ ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସ କଲିକତାସ୍ଥିତ ତତ୍କାଳୀନ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ରିପୋର୍ଟ ମୁଦ୍ରଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାଇଁ ଯାଇଥିବା ସମୟରେ ସେଠାକାର କୁଳପତି ସାର୍ ଆଶୁତୋଷ ମୁଖାର୍ଜୀ ତାଙ୍କୁ ତକାଇ ସେଠାରେ ନିଯୁକ୍ତି କରାଇଥିଲେ । ଏମ୍.ଏ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ଛାତ୍ର ଲୋକନାଥ ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ସେ ଯାଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ପ୍ରାଚ୍ୟଶିକ୍ଷା (ଓଡ଼ିଆ ସହିତ) ତୁଳନାତ୍ମକ ଭାଷାତତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ ନୀଳକଣ୍ଠ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ । ଦୁଇବର୍ଷ କଷ୍ଟ କରି ଉକ୍ତ ଚେୟାରର ସମ୍ମାନିତ ଅଧ୍ୟାପକ ପଦ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଲୋକନାଥ ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦେଇ ସେହି ବିଭାଗରେ ଶିକ୍ଷକ ପଦରେ ରଖି ଚଳାଇଥିଲେ । ବିଜୟଚନ୍ଦ୍ର ମଜୁମଦାରଙ୍କ ମତରେ “Readers will find the name of Maharaja Sri Sir Bir Mitrodaya Sing Deo, the Feudatory Chief of Sonapur State, inscribed on the title page of this work.” * * * It will not be out of place to mention here that in order to make the Oriya language a subject for the M.A. Examination the Maharaja has created a chair in his own name in the Post-graduate Arts Department of the Calcutta University. (Preface, Typical Selections from Oriya Literature) ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ରେଭେନ୍ସା ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ ତର୍କାଗ୍ରିତ ଓ ଆଲୋଚନା ଦେଇ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବା ବେଳେ କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସୋନପୁର ଚେୟାର ଗଠନ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଉଥିଲା । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ପୂର୍ବ-ଭାରତୀୟ ଭାଷାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଚୀନତମ ଭାଷା ଭାବେ କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ତତ୍କାଳୀନ କୁଳପତି ମୁକ୍ତ କଣ୍ଠରେ ସ୍ୱୀକାର କରିସାରିଥିଲେ । ଏହାବ୍ୟତୀତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ପ୍ରାଚୀନ ଲେଖାମାନଙ୍କୁ ନେଇ ୧୯୨୧ ମସିହାରେ ବିଜୟଚନ୍ଦ୍ର ମଜୁମଦାରଙ୍କ Typical Selections from Oriya literature କଲିକତାର ବ୍ୟାପ୍ଟିଷ୍ଟ ମିଶନ ପ୍ରେସ, କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଏହାର ପ୍ରକାଶନରେ ସୋନପୁର ରାଜାଙ୍କ ଅବଦାନ ଥିଲା । କ୍ରମଶଃ ଏହା ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକର ସ୍ଥାନ ଭରଣା କରିଥିଲା ।

୧୯୪୩ ମସିହାରେ ରେଭେନ୍ସା ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ଦେଖାଯାଏ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ୩ଟି ସ୍ତରରେ କଲେଜ ଶିକ୍ଷାଗ୍ରହଣରେ ପ୍ରଚଳନ ହୋଇଛି ଯଥା: ଓଡ଼ିଆ (ପ୍ରିନ୍ସିପଲ/ବାଧତାମୂଳକ), ଓଡ଼ିଆ(ଅନର୍ସ), ଓଡ଼ିଆ(ପାସ) । ୧୯୪୦-୪୧ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଆ ଓ ସଂସ୍କୃତ ସମ୍ମିଳିତ ବିଭାଗରେ ଆର୍ତ୍ତବଲ୍ଲଭ ମହାନ୍ତି, M.L (ପ୍ରଫେସର ସଂସ୍କୃତ ଓ ଓଡ଼ିଆ), କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ତ୍ରିପାଠୀ, M.A., B.L.(ଅଧ୍ୟାପକ ସଂସ୍କୃତ ଓ ଓଡ଼ିଆ), ତମରୁଧର ଦାସ, M.A, Dip.Ed.(ଓଡ଼ିଆ ଅଧ୍ୟାପକ), କରୁଣାକର କର, M.A. (ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ପ୍ରଫେସର ସଂସ୍କୃତ) । ୧୯୪୨-୪୩ ମସିହାରେ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର (ଓଡ଼ିଆ ଅଧ୍ୟାପକ) ପ୍ରମୁଖଙ୍କ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ । ସେହି ସମୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି – “Oriya as a principal subject. The college prepares students for the B.A & B.Sc. Honours examinations in the following subjects:-English, Sanskrit, Persian, Oriya, Philosophy, History, Economics, Physics, Chemistry, Botany, Mathematics. Those who take up Botany & Oriya for their B.A. will not be allowed to do Honours in any subject”. (The Ravenshavian, page-20) ୧୯୪୩ ମସିହାରେ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଉନ୍ନତିର ଶିଖରରେ ପହଞ୍ଚିବାର ଉଦ୍ୟମ କରିଛି । ୧୯୪୩ ଅଗଷ୍ଟ ମାସରେ ରେଭେନ୍ସା ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ ସଂସ୍କୃତ ବିଭାଗ ଠାରୁ ଅଲଗା ହେଲା । ୧୯୪୭ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ଇତିହାସ ଗବେଷଣା ଓ ସମାଲୋଚନାମୁଖୀ ହେଲା । ଓଡ଼ିଶାରେ ଏକକାଳୀନ ପ୍ରଥମ ଭାଷା(ନିଜ ଭୂମିଖଣ୍ଡ/ରାଜ୍ୟର ଭାଷା), ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଷା(ଭାରତରେ ବୁଝିପାରୁଥିବା ଯୋଗାଯୋଗ ଭାଷା) ଓ ତୃତୀୟ ଭାଷା (ଔପନିବେଶବାଦ/ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଭାଷା (ପ୍ରାଚ୍ୟ-ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଯୋଗାଯୋଗ)ର ପ୍ରୟୋଗ ହେଲା । ତେଣୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସହ ଆଉ ଦୁଇଟି ଭାଷାକୁ ଗ୍ରହଣ ଉପଯୋଗୀ କରାଗଲା । ଏହି ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ବଳିଷ୍ଠ କରିବା ପାଇଁ ଇଂରାଜୀ ପ୍ରଫେସର ଗିରିଜା ଶଙ୍କର ରାୟ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜ ତରଫରୁ ଓଡ଼ିଆ ବ୍ୟାକରଣ ରଚନା ପାଇଁ ହାତକୁ ନେଇଥିଲେ । ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ପୋଥି, ଅଭିଲେଖ ଓ ବ୍ୟାକରଣକୁ ଖୁବ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ଭାଗବତ, ବିଦ୍ୟା ଚିନ୍ତାମଣି, ରସକଲ୍ଲୋଳ, ଘୁମୁସର କାବ୍ୟ, ରହସ୍ୟ ମଞ୍ଜରୀ, ଉତ୍କଳ ଗାଥା, ମନେମନେ (ଉପନ୍ୟାସ), ଆର୍ଯ୍ୟଜୀବନ, Typical selections of Oriya literature, ପ୍ରବନ୍ଧ ସୋପାନ ଇତ୍ୟାଦି ପଢ଼ାଯାଉଥିଲା । ସ୍ୱାଧୀନତା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାଚୀନତା ସହ

ନବଜାଗରଣ କାଳର ପ୍ରବନ୍ଧ ଓ ଉପନ୍ୟାସକୁ ପଠନଯୋଗ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

ସ୍ୱାଧୀନତା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଭାଷା ରାଜନୀତି କବଳରେ କବଳିତ ହୋଇଛି । ୧୯୫୦-୫୧ ସମୟରେ ସମ୍ବିଧାନ ପ୍ରଣୟନ ଓ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଭାଷା ଉପରେ ପରୋକ୍ଷ ଓ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା । ଏହା ସଂପର୍କରେ ‘ଅନେକ୍ଷ’ ପତ୍ରିକା ଅଗଷ୍ଟ ୧୯୬୬ ମସିହା ପୃଷ୍ଠପଟରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । “ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ସମୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଅଗ୍ରଗତି ପାଇଁ ବିପ୍ଳବ ପ୍ରୟାସ ଏକ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା.. ୧-୧-୧୯୬୬ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ମୂଳଧନ- ପାଞ୍ଚଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ‘ପୁନଃ’ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରାଜନୀତି, ଅର୍ଥନୀତି, ମନସ୍ତତ୍ତ୍ୱ, ଇତିହାସ, ନୃତ୍ୟ, ତୁଳନାତ୍ମକ ସାହିତ୍ୟ, ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ, ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ବହି ମିଳିବ । ଭାରତୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରସଭା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଓଡ଼ିଶା ରାଷ୍ଟ୍ରର ଓଡ଼ିଆ ହିଁ ରାଷ୍ଟ୍ରଭାଷା । ଏହି ଜାତୀୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସରକାରୀ, ବେସରକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ସହଯୋଗ କାମନା କରୁଛୁ ।

ନିବେଦକ

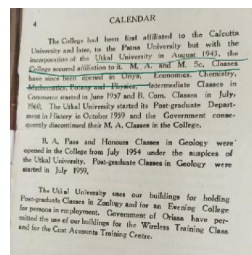
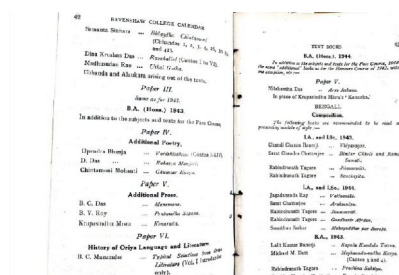
ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦ, କଟକ-୧

ଉପସଂହାର :

ସରକାରଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଭାଷାକୁ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରକୁ ନେବା ନିମନ୍ତେ ଯୋଜନାମାନ ଅଣାଗଲା । ଓଡ଼ିଶା ଶିକ୍ଷା ଆକ୍ଟ ଅନୁସାରେ ଓଡ଼ିଆ ପଢ଼ା ନିମନ୍ତେ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ଗୃହିତ ହେଲା । ଆଜି ଓଡ଼ିଆ ଯେଉଁମାନେ ପଢ଼ିବେ ସେମାନେ ସେହି ନ୍ୟାୟରେ ମାଗଣାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ପୁନଃ ପ୍ରବେଶ (Re-admission) ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିପାରୁଛନ୍ତି କରାଯାଇଛି । ସ୍ୱାଧୀନତା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରନ୍ଥମାନ ବହିରୂପରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲା । ଆଜି ତାହା ଉତ୍ତର ଷାଠିଏ ବା ଉତ୍ତର ଅଶୀରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଗବେଷଣାର ହୁଙ୍କାର ପାଖାପାଖି ଆମଦାନୀ କରି ଖୋଜୁଛି । ପାଠ୍ୟସ୍ତରରେ ବିବିଧତା ଭାଗ ଗଣ୍ଡ, ଉପନ୍ୟାସ, ନାଟକମାନ ପଢ଼ାଗଲାଣି । ମାତ୍ର ସାମ୍ବାଦିକ ଭଳି କେତେକ ଅଣପାରମ୍ପରିକ ବିଷୟରଖି ଆମେ ନିଜେ ନିଜର କଳାକୁ ହତ୍ୟା କରୁଛୁ । ଶେଷରେ କୁହାଯାଇପାରେ ସମସ୍ତେ ସାହିତ୍ୟରଚନା କରିପାରିବେ ମାତ୍ର କଳା ପୁରୀପାରିବେନି । ତଥାପି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ନେଇ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ନିଜର ମାତୃଭାଷାକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବାର ମୋହକୁ ଯେଉଁମାନେ ଜାଗରଣ କରିଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏ ଜାତି ଚିରରଣୀ ।

ସହାୟକ ଗ୍ରନ୍ଥସୂଚୀ :

୧. Typical Selections from Oriya literature, B.C. Mazumdar, Baptist Mission Press, Calcutta University, 2021 ।
୨. ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଇତିହାସ (୧୮୦୩-୧୯୨୦), ବାଣୀଭବନ, ସାମନ୍ତରାୟୁର, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୯୮୩ ।
୩. ଗାନ୍ଧିଜୀ ଓ ଭାଷା ସମସ୍ୟା, ଗୋଲୋକ ବିହାରୀ ଧଳ, ଲାର୍କ ବୁକ୍ସ, କଟକ, ୧୯୬୯ ।
୪. ପ୍ରଫେସର କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ତ୍ରିପାଠୀ: ଅଭିନନ୍ଦନ ଗ୍ରନ୍ଥ, (ସଂକଳନ), ୧୯୯୩ ।
୫. ପ୍ରଫେସର ଗୋଲୋକ ବିହାରୀ ଧଳ ସ୍ମାରକୀ ଗ୍ରନ୍ଥ (ସଂପାଦନା) ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଧଳ, ଜନପଥ ପ୍ରକାଶନ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।
୬. ରେଭେନ୍ସା କଲେଜ କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର ୧୯୨୯, ୧୯୪୧, ୧୯୪୩ (ସୌଜନ୍ୟ: କନିକା ପାଠାଗାର, ରେଭେନ୍ସା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, କଟକ)

୭. ପଣ୍ଡିତ ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସ (ଜୀବନୀ ଓ ସାଧନା), ବିକ୍ରମ ଦାସ, ବିଦ୍ୟାପୁରୀ, ୧ମ ପ୍ରକାଶ, ୨୦୦୩ ।
 ୮. The Ravenshavian ୧୯୨୯, ୨୯୩୯, ୧୯୪୨ ।
 ୯. ‘ଅନେକ୍ଷ’ ମାସିକ ପତ୍ରିକା, ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ, ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂଖ୍ୟା, ୧୯୬୬ ।
- ସାକ୍ଷାତକାର**
୧. ନାରାୟଣ ପାତ୍ର, ବୟସ-୭୫, ସ୍ଥାନ- ବିରିବାଟି, କଟକ ।
 ୨. ସ୍ୱର୍ଗତ ଗଗନ ବିହାରୀ ବେହେରା, ବୟସ-୭୨, ଗ୍ରାମ -ଗତିରାଉତ ପାଟଣା, କଟକ ।

